

РЕШЕНИЕ

№ 1499

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **11537** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във връзка с чл. 10, ал. 6 от Закона за семейните помощи за деца.

Образувано е по жалба на К. М. П. от [населено място], против Заповед № 91-ЗСПД-3423/21.09.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., потвърдена с решение № РД 01-448/24.10.2012 г. на директора на РДСП С. град.

Жалбоподателката твърди, че заповедта е незаконосъобразна, поради противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. – основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 от АПК за нейната отмяна. Конкретните оплаквания се свеждат до нарушаване на разпоредбата на чл. 16а, ал. 6 от ППЗСПД и чл. 12, т. 7 от ЗСПД при определяне началния момент, от който следва да се приложи предвиденият от закона шестмесечен погасителен срок. В тази връзка твърди, че правото ѝ на еднократна помощ по чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД е възникнало на датата 19.09.2012г. когато е записана като студентка в редовна форма на обучение в Нов български университет. Иска се отмяна на заповедта и да постановяване на решение по същество, с което да се присъди претендираната помощ по чл. 8в, ал. 1 ЗСПД в размер на 2880 лв. две хиляди осемстотин и осемдесет лева). Претендира се присъждане на деловодни разноски.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане” – Л., редовно уведомен, не изпраща представител и не ангажира становище по делото.

Административен съд, С. град като взе предвид доводите на страните и извърши преценка на събраните по делото писмени доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 09.11.2012г. е подадена от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК, считано от връчването на решение № РД-01-448/24.10.2012г. на 29.10.2012г. на директора на РДСП [населено място], поради което е процесуално допустима.

При разглеждането на жалбата по съществуващото на спора и след проверка на оспорената заповед съгласно чл. 168 от АПК, съдът намира следното:

Административното производство е образувано на 20.09.2012г. по молба – декларация вх. № 91 - ЗСПД-3423/20.09.2012 г. на К. М. П. от [населено място] за отпускане на еднократна парична помощ за отглеждане на дете по реда на чл. 8в от ЗСПД. От приложеното към молбата уверение № 27980/20.09.2012г. издадено от НБУ се установява, че жалбоподателката е записана в есенен семестър на първи курс през учебната 2012/2013г., редовно обучение на образователно – квалификационна степен „магистър”.

От представеното удостоверение за раждане № 111093 от 14.12.2011г. се установява, че детето й Ю. Д. П. е [дата на раждане]

При тези фактически данни е издадена оспорената заповед № 91-ЗСПД-3423/21.09.2012г. на директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която на К:лиментина П. е отказана еднократна помощ по чл. 8а от ЗСПД с мотиви, че „молбата не е подадена до шест месеца, считано от края на месеца, през който е родено детето, на основание чл. 12, т. 7 от ЗСПД”.

Заповедта е връчена на адресата на 27.09.2011г. и е оспорена по административен ред пред директора на РДСП [населено място], който с решение № РД 01-448 от 24.10.2012г. е потвърдил отказа за отпускане на еднократна помощ по чл. 8в, ал. 1 от ЗСПД във връзка с чл. 12, т. 7 от ЗСПД.

В съдебното производство е ангажирано като писмено доказателство копие от Уверение № 30993/31.10.2012г. издадено от Нов български университет, от което е видно, че К. П. е записана редовна форма на обучение на 19.09.2012г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган по смисъла на чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – директорът на дирекция „Социално подпомагане”, който е овластеният от закона административен орган за отпускане на семейни помощи за деца.

При издаването му е спазена предвидената от закона писмена форма. Отказът за отпускане на семейна помощ е мотивиран съгласно изискването на чл. 10, ал. 5 от ЗСПД – като фактическо и правно основание е посочено, че молбата не е подадена в 6 – месечен срок, считано от края на месеца, през който е родено детето съгласно чл. 12, т. 7 от ЗСПД.

Основният спор по делото касае съответствието на заповедта с материалния закон и неговата цел.

Съгласно чл. 8в от ЗСПД майка - студентка, учаща редовна форма на обучение, има право на еднократна помощ за отглеждане на дете до навършване на една година, независимо от доходите на семейството, когато детето не е оставено за отглеждане в специализирана институция за деца. Размерът на помощта се определя ежегодно със Закона за държавния бюджет на Република Б. за съответната година, но не може да бъде по-малък от предходната година. Помощта се отпуска въз основа на молба - декларация по образец, утвърден от министъра на труда и социалната политика.

По силата на чл. 12, т. 7 от ЗСПД вземането за еднократната помощ за отглеждане на дете до навършване на една година от майка - студентка, учаща в редовна форма на

обучение, се погасява в 6-месечен срок, считано от края на месеца, през който е родено (осиновено) детето.

Нормата на чл. 16а, ал. 6 от ППЗСПД, /в приложимата по време редакция, преди изм. д ДВ бр. 95/2012г. в сила от 04.12.2012г./ предвижда, че правото за получаване на еднократната помощ за отглеждане на дете до една година от майка (осиновителка) студентка, учеща в редовна форма на обучение, възниква от датата на раждане на детето и/или от датата на записване в редовна форма на обучение на лицата по чл. 8в, ал. 1 и 4 ЗСПД

В разглеждания случай, в нарушение на материалния закон, административният орган е приел, че 6 – месечният срок по чл. 12, т. 7 от ЗСПД е изтекъл към момента на подаване на молбата от 20.09.2012г. Съгласно даденото в съдебната практика тълкуване, ако майката е придобила качеството студент след раждането на детето, правото на подпомагане по ЗСПД възниква от момента на записването ѝ като студент редовна форма на обучение. Това е началният момент на срока по чл.12, т. 7 от ЗСПД в тази хипотеза. От наличните по делото доказателства се установява, че К. П. е записана като студент след раждането на детето си – на 19.09.2012г. съгласно уверение № 30993/31.10.2012г. Поради това 6 – месечният срок за погасяване правото ѝ на подпомагане по чл. 8в от ЗСПД започва да тече от тази дата, а не както е приел директорът на ДСП – Л. – от края на месеца, в която е родено детето. В това отношение са основателни доводите в жалбата, че към момента на раждане на детето, правото на подпомагане по чл. 8в от ЗСПД за жалбоподателката не е възникнало. Следва да се допълни, че последната нормативна промяна в условията за възникване на правото на еднократна помощ по чл.16а, ал. 6 от ППЗСП, доколкото не ѝ е придадено обратно действие с изрична разпоредба съгласно чл. 14, ал.1 от ЗНА е неотносима към процесния случай.

С оглед на изложеното се налага краен извод за незаконосъобразност на оспорената заповед поради нарушение на материалния закон и несъответствие с неговата цел - основания по чл. 146, т.4 и т.5 от АПК за нейната отмяна.

Преписката следва да се изпрати на директора на ДСП – Л. за ново произнасяне по молбата на К. П. за отпускане на еднократна помощ по чл.8в от ЗСПД, при спазване на указанията по тълкуване на материалния закон относно началния момент на възникване на правото на подпомагане в процесния случай, дадени в мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора разноски се дължат на жалбоподателката. Ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в общо размер на 948 лева, от които 10 лева, внесена държавна такса за образуване на съдебното производство и 938 лева платено адвокатско възнаграждение съгласно договор за правна защита и съдействие от 01.11.2012г., чийто размер, предвид липсата на възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК от страна на ответника, не подлежи на обсъждане от съда.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на К. М. П. от [населено място], заповед № 91-ЗСПД – 3423/21.09.2012г. издадена от директора на Дирекция „Социално подпомагане” – Л., потвърдена с Решение № РД 01-448/24.10.2012г. на директора на РДСП – С. град

ИЗПРАЩА делото като преписка на директора на дирекция "Социално подпомагане" – Л. за произнасяне по молбата на К. М. П. от [населено място] от 20.09.2012г. при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция за социално подпомагане - дирекция „Социално подпомагане” - Л. да заплати на К. М. П. от [населено място], ЕГН [ЕГН] сумата от 948 лева /деветстотин четиридесет и осем лева/ разноси по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14 – дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: